

انسان اگر با رویکرد وجودی، خود را از گذشته و آینده آزاد کند با هستی مطلق روبه‌رو می‌شود،

شماره پرسش: ۹۲۷۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۴/۱۸ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد: طاعات قبول. استاد شما فرمودید که انسان با نظر به گذشته و آینده به چیست‌ها نظر میکند و از هست خودش و هستی مطلق که عین اتصال و ربط به اوست باز میماند. حال سوال اینجاست که: وقتی انسان دارد لذت حرام یا حلال میبرد و به چیستی خودش نظر دارد، در حال به سر میبرد نه گذشته و آینده، در حالیکه شما میگویید با رهایی از گذشته و آینده به حضور میرسیم؟ گویا این فرمول شما فقط معطوف به توجه خیالی و اعتبار به دنیاست و توجه و حب دنیا حین عمل را در بر نمیگیرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث این بود که انسان اگر با رویکرد وجودی، خود را از گذشته و آینده آزاد کند با هستی مطلق روبه‌رو می‌شود، ولی اگر به واهمه میدان بدهد در عین آن که از گذشته و آینده آزاد می‌شود به عنوان انسانی که الکی‌خوش است به ناکجاآباد نظر دارد و قضیه‌ی لذات حرام از این مقوله است. موفق باشید